தமிழ் 4192.

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநம:

அழகியமணவாள தாசனென்கிற

திவ்வியகவிப்பிள்ளைப்பெருமாள்

ஐயங்கார் அருளிச்செய்த

திருவரங்கத்தந்தாதிமூலமும்,

திரிசிரபுரம்

மஹாவித்வஜ்ஜன சேகரராகிய

வி. கோவிந்தபிள்ளையவர்கள்

முன்னிலையில்

ம-ா-ா-ஸ்ரீ, ரிஜிஸ்டர்,

கிருஷ்ணசாமிமுதலியாரவர்கள்

குமாரர்:

நம்மாழ்வார்தாசரவர்களால்,

செய்தபிரதிபதமும்

முன்பதிப்பித்த பிரதிக்கிணங்கப்

பரிசோதித்து,

இஃது.

திரிசிரபுரம்,

புத்தகஷாப்பு

தி. சபாபதிபிள்ளை

அவர்களது

ஸ்ரீமட்டுவார்குழலம்பாள் அச்சுக்கூடத்தில்,

பதிப்பிக்கப்பட்டது,

1888

விளம்பரம்.

இதனல் யாவருக்குந் தெரிவிப்பதுயாதெனில் ☞ தக்ஷிணகயிலாயம் திரிசிராமலை, திருச்சிரபுரம், திருச்சிறுப்பள்ளியென்னும் பலநாமங்களுடைய ☞ திரிசிராமலை புராணம் என்னும் செவ்வந்திபுராணம் வெகுகாலமாய் அச்சிடாமலும் நூல்கிடைக்காமல் மறைவுபட்டிருந்ததினுல் அதைஇப்போது ஷை யூர் மாதுருபூதேஸ்வரா இடப்பாகம்பெற்ற சுகந்தகுந்தளநாயகி யம்மனென்றும் ஸ்ரீமட்டுவார் குழலம்பாளம்மனென்றும் இத்திருநாமம்பெற்ற ஷை அம்மனுடைய அனுக்கிரகத்தால்சென்னை சிந்தாதிரிப்பேட்டை சாமிநாய்க்கர்வீதி (௯௩) வது நெம்பர்வீட்டில் ஷை ஸ்ரீ மட்டுவார் குழலம்பாளம்மன்பேரால் அச்சுக்கூடம் வைத்து விருத்தியுண்டாகி வருகிற இவ்வச்சுக்கூடத்தலைவராயும், ஷை. யூரிலும் தஞ்சாவூர் கருவூரிலும் புதுக்கோட்டையிலும் புஸ்தகக்கடை வைத்திருக்கும் தி. சபாபதிபிள்ளையவர்களால் வித்துவாம்சர்களைக்கொண்டு பிழைகளைத் திருத்தி நல்லகாகிதமெழுத்துக்களுடன் ஷை செவ்வந்திபுராணமும் சைவாகமமிருபத்தெட்டினுள் - உ௮ - வது சந்தான சர்வோத்தமத்தின் உபதேசம் பதினென்றினுள் - ௮ - வது சிவதருமோத்திரமும் திருமூலர் திருமந்திர மூவாயிரமும் அச்சிட்டிருப்பதால் அதுவும் ம-ா-ா-ஸ்ரீ, ஆறுமுகநாவலரவர்களாலும் ம-ா-ா-ஸ்ரீ, புஷ்பரத செட்டியாரவர்களாலும் அச்சிட்டபுஸ்தகங்களும் மற்றபலவிததமிழ் தெலுங்குகிரந்தம் பாடசாலைக்குபயோகமுள்ள புஸ்தகங்களும் ஷை யூர்களில் ஷை யார் கடைகளில்விலைசகாயமாய் வாங்கிக்கொள்ளலாம்.

இப்படிக்கு,

தி, சபாபதிபிள்ளை - தம்பி,
☞ வெங்கிடாசலம்பிள்ளை,
மருமகன் ☞ சுப்பராயப்பிள்ளை.

சர்வஜித்து-வருஷம்
மாசி-மீ உ௰௨

முகவுரை

4192.

நிலமண்டிலவாசிரியப்பா

திருமலருந்தித் திசைமுகனளிப்ப
வருமலர்தலைய வையகத்துற்ற
கடியார்துளவக் கவின்றோளரங்கன்
அடியார்க்கடியார்க் கடியார்க்கடியேன்
வந்தனந்தந்துரை வாய்மையைப்புலவீர்
உந்தநற்செவியுற வுவப்புடன்கேண்மின்
அந்தமிழின்மறை யாழ்வார்பதின்மர்
செந்தமிழாகச் செய்யவுமஃது
நாலாயிரமா னனியோர்சிறிய
நூலாயிருப்ப நுவன்றிடப்புக்கு
துக்கமின்மார்க்குத் துணிவியவொட்டேட்
தக்கநற்குணங்க டந்தொகையெட்டே
அருமங்கையர்முத லரம்போகமெட்டே
திருமந்திரத்துட் டிகழெழுந்தெட்டே
ஆயிருப்பதலா லவன்தனையற்கும்
மேயிருங்கண்களு மெட்டாயிருந்தவின்
எட்டுக்குறியவ னெம்பிரானென்றே
கட்டுறுதந்துற் கணக்குமஃதாகெனத்
திருவாய்மலர்ந்து தேயரவிசையுறு
மருவாய்மலர்ந்தார் மாமணவாளா
தாசருகந்தரு டன்மையுற்றியார்க்கும்
பேசருமட்டப்-பிரபந்தத்துள்
நந்தாதியங்கு நற்றிருவரங்கத்
தந்தாதியதற் கழகார்பிரதிபகம்
பொன்னசலந்தனைப் புரட்டுவல்யானெனத்
துன்னசவலினே நோமுடையேனும்
வளைவாணிசைந்து வளம்பெறுபதங்கட்
குளைவாணிலக்கியத் தற்றுணர்ந்தனவும்

முகவுரை.

தண்டமிழ்வேதந் தன்னிலுயர்ந்த
வண்டமிழ்நூலினு மற்றவையேழினும்
நிகழும்பதங்களைநேர்படத்தொடுத்துத்
திகழுமியற்சொல் செப்பும்பொருள்கள்
புலன்படநிற்றலிற் புகலாதொழித்துப்
பலன்றருபண்புறு பாக்களுட்பட்ட
தெரிவரியனவை தெளிவுறக்கேட்டு
வரிவரிதோறும் வண்டளைபிரித்துப்
போதவர்திரிசிர புரந்தனில்விளைந்த
மாதவத்தாங்கு வந்தவதரித்தோன்
பொற்பாகவரி புணையடியேத்தும்
நற்பாகவத னுவலர்தலைவன்
இங்கைந்திலக்கண மிலக்கியந்தன்னுளுஞ்
சங்கைகடீர்ந்தோன் சதுரகோவிந்தன்
என்னும்பெயரின னிடங்கொண்டிதனுள்
துன்னுங்குறைகளைத் துடைத்திடச்செய்தே
பதித்தனனடியேன் பாழ்மனக்கவலையின்
கதித்தனவைகளுங் கல்லாக்குறைகளும்
அச்சாசிரிய ராற்றுமரந்த
நச்சாசிரிக்க நற்றிறமின்மையும்
அக்கரஞ்சொற்பொருளார்புனைகளைந்து
சிக்கறச்செய்திலாத்தீமையுமற்றும்
எல்லாங்கமித்தடி யேற்கருள்புரிந்தென்
பொல்லாங்கறுத்துப் புணரியங்கணத்தின்
இழிசீர்தனையு மேற்குங்கட்டமையின்
கழிசீரோதுங் கற்றிலேனையும்
வளைமினென்பதுவே வளையென்விண்ணப்பம்
வளைகடல்சூழ்தருங் குவலையந்தனிலே

முகவுரை-முற்றிற்று,

இங்ஙனம்
நம்மாழ்வார்தாசன்

ஸ்ரீ

ஸ்ரீபராங்குசதிவாகராயநம:

திருவரங்கத்தந்தாதிப் பிரதிபதம்.

தனியன்.

மணவா ளரவிந்தை மார்நோக்க விம்மை மறுமையின்மா
மணவாளர் தம்பதம் வாய்த்திடுங் கோயிலில் வந்தவந்த
மணவாளர் பொற்றிருப் பாதாம் புயங்கட்கு மாலையெனு
மணவாளர் சூடும் யமகவந்தாதியை வாசிமினே.

(இதனது பதப்பொருள்.)

இம்மை-இக்காலத்தில், மணம்-வாசனைபொருந்திய, வாள்-தேஜஸுடைய, அரவிந்தைமார்-தாமரைமலரில் வாசஞ்செய்யும் அஷ்டலட்சுமிகளும், நோக்க கடாட்சஞ்செய்ய, மறுமையில்-இனிவருங்காலத்தில், மாமணவாளர்தம்-ஸ்ரீயப்பதியுடைய, பதம்-திருவடிகள், வாய்த்திடும்-சித்திக்கும், கோயிலில்-திருவரங்கம் பெரியகோயிலில், வந்த-எழுந்தருளிய, அந்தமணவாளர்-அழகியமணவாளருடைய, பொன்-பொலிவுற்ற, திருப்பாதாம்புயங்கட்கு-திருவடித்தாமரைகளுக்கு, மாலையெனு-மாலையென்று, மணவாளர்-அழகியமணவாளதாசரென்கிற திவ்வியகவிபிள்ளைப்பெருமாளையங்கார், சூடும்-சாத்தும், யமகஅந்தாதியை—, வாசிமின்—பயிலுங்கள் (என்றவாறு)

காப்புகள்.

ஓராழி வெய்யவன் சூழுல கேழுவந் தேத்தரங்கர்
காராழி வண்ணப் பெருமாளந் தாதிக்குக் காப்புரைக்கிற்
சீராழி யங்கையிற் பொற்பிரம் பேந்திய சேனையர்கோன்
கூராழி சங்கந் திருக்கதை நாந்தகங் கோதண்டமே

(இ-ள்) ஓர் ஆழி-ஒற்றைச்சக்கரத்தைப்பூண்ட தேரினையுடைய வெய்யவன்-ஆதவன், சூழ்-சூழ்ந்துவரும், உலகுஏழ்-சப்தலோகங்களும், உவந்து-ஆனந்தமெய்தி, ஏத்து-பரவும், அரங்கர்—, கார்-கரிய * மேகம்போலவும் * ஆழி-கடல்போலவும், வண்ணம் - திருமேனியையுடைய, பெருமாள்-பெருமாளாகிய அரங்கர், அந்தாதிக்கு-அந்தாதியென்னும் பிரபந்தத்துக்கு, காப்பு-காப்பாக, உரைக்கில்-சொல்லுங்கால், சீர்-சிறப்புற்ற, ஆழி-மோதிரமணிந்த, அம்-அழகான கையில்-கரத்தில், பொன்-சொன்னமயமான, பிரம்பு-பிரம்பினை, கோலினை * ஏந்திய-பிடித்த, சேனையர்கோன்-சேனைமுதலியார், கூர்-கூரிய, ஆழி-சக்கரத்தாழ்வான், சங்கம்-பாஞ்சசன்னியம், திருக்கதை-தண்டாயுதம், நாந்தகம் கட்கம், கோதண்டம்-சார்ங்கம் (ஆகிய இவைகளேகாப்பாகும்—எ-று. (௧)

வையம் புகழ்பொய்கை பேய்பூ தன்மாறன் மதுரகவி
யையன் மழிசைமன் கோழியர் கோனருட் பாண்பெருமான்
மெய்யன்பர் காற்பொடி விண்டுசித் தன்வியன் கோதைவெற்றி
நெய்யங்கை வேற்கலி யன்றமிழ் வேத நிலைநிற்கவே

(இ-ள்) வையம்புகழ்-உலகோர்பரவும், பொய்கை பொய்கையாழ்வார் பேய்-பேயாழ்வார், பூதன-பூதத்தாழ்வார், மாறன்-நம்மாழ்வார், மதுரகவியையன்-மதுரகவியாழ்வார், மழிசைமன்-திருமழிசையாழ்வார், கோழியர்கோன்-குலசேகராழ்வார், அருள்பாண்பெருமான்- திருப்பாணாழ்வார் மெய்-உண்மைவிளங்கிய, அன்பர்காற்பொடி -தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார், விண்டுசித்தன்-பெரியாழ்வார், வியன்-பெருமையுற்ற, கோதை-சூடிக்கொடுத்த நாச்சியார், அங்கை-அழகியகரத்திலே, வெற்றி - ஜெயம் பொருந்திய, நெய் - (சத்துருக்களது) நிணமுடைய, வேல்-வேலாயுதத்தையேந்திய, கலியன்-திருமங்கையாழ்வார், தமிழ்வேதம் - (இந்தப்பன்னிருவரால் இயமிக்கப்பட்ட) திராவிடவேதமாகிய திவ்வியபிரபந்தம், நிலைநிற்க-நீடூழிகாலமும் வாழியதோ—எ-று (௨)

சீதரன் பூமகள் சேனையர் கோன்றென் குருகைப்பிரா
ணாதமுனியுய்யக் கொண்டா ரிராமர்நல் லாளவந்தா
ரேதமில் வண்மைப் பராங்குச தாச னெதித்தலைவா
பாத மடைந்துய்ய வாழ்வா னெம்பார்பட்டர் பற்றெமக்கே

(இ-ள்.) சீதரன்-திருமால், பூமகள்-ஸ்ரீமகாலட்சுமி, சேனையர்கோன்-சேனைமுதலியார், தென்-அழகிய, குருகைப்பிரான்குருகூரிலுள்ளவர்க்கு உபகாரகரானசடகோபர், நாதமுனி-உய்யக்கொண்டார், இராமர்-மணக்கால்நம்பி, நல்-நலமுடைய, ஆளவந்தார்-ஸ்ரீ ஆளவந்தார், ஏதம்இல்-அகளங்கராகிய, வண்மை-வளந்திகழும், பராங்குசதாசர்-பெரியநம்பி, எதிந்தலைவர்-எதிராஜர், பாதம்-(இவருடைய) திருவடிகளில், அடைந்து-சேர்ந்து உய்ந்த-உஜ்ஜீவித்த, ஆழ்வான்-கூரத்தாழ்வான், எம்பார்-பட்டர், பற்று(இப்பதின்மூவரது திருவடி)சம்பந்தம், எமக்கு உண்டாகக்கடவது)—எ-று.

திருமாலையாண்டா னிருக்கோட்டிநம்பி திருவரங்கப்
பெருமாளரையர் திருமலைநம்பி பெரியநம்பி
யருமால்கழல்சே ரெதிராஜர் தாளிற்சிங்காதனராய்
வருமாரியர்க ளெழுபத்துநால்வரொன் வான்றுணையே

(இ-ள்.) திருமாலையாண்டான்-(உடையவர்க்கு) திருவாய்மொழிஉபதேசித்தவரும், திருக்கோட்டிநம்பி-சரமசுலோகமுபதேசித்தவரும், திருவரங்கப்பெருமாளரையர்-துவயோபதேசஞ்செய்தவரும், திருமலைநம்பி-ஸ்ரீராமாயணஞ்சொன்னவரும், பெரியநம்பி-திருமந்திரோபதேசஞ்செய்தவரும், அரும்-அருமையான, மால்-திருமால், கழல்-பாதங்கள், சேர்-அடைந்த எதிராஜர்-பாஷியகாரர், தாளில்-திருவடிகளில், சிங்காதனராய்-சிம்மாசனாதிகளாய், வரும்-வரப்பட்ட, ஆரியர்கள்-ஆசாரியர்கள், எழுபத்துநால்வர்-எழுபத்துநான்குபேரும், என்வான்துணை-எனக்குப்பெருமைபொருந்திய-துணையாகக்கடவார்கள்—எ-று. (௪)

மாறன் பராங்கதி தந்தடியேனை மருட்பிறவி
மாறன் பரான குழாத்துள்வைப்பான் றொல்லை வல்வினைக்கோர்
மாறன் பராமுகஞ் செய்யாமலென்கண் மலர்க்கண்வைத்த
மாறன் பராங்குசன் வாழ்கவென்னெஞ்சினும் வாக்கினுமே.

(இ-ள்.) மால்தன்-திருமாலுடைய, பராங்கதி-பரமபதத்தைதந்து-அளித்து, அடியேனை-தொண்டனான என்னை-மருள்-மயக்கமுள்ள

பிறவி - ஜென்மம், மாறு - நீக்கின, அன்பரான - தாசர்களாகிய, குழா த்துள் - கூட்டத்துள், வைப்பான் - இருத்துபவன், வல் - பலமுள்ள, தொல்லைவினைக்கு - பூர்வகன்மத்துக்கு, ஓர் - ஒப்பற்ற - மாறன் - விரோதியானவன் பராமுகஞ்செய்யாமல் - அசட்டை செய்யாது, என்கண் - என்மேல், மலர்க்கண் - கடாக்ஷவீக்ஷண்ணியம், வைத்த - இருத்திய, மாறன்பராங்குசன் - காரிமாறனாகியபராங்குசன், வாழ்க - உறைபக்கடவன், என் - அடியேனது, நெஞ்சினும்மனதிலும், வாக்கினும் - மொழியிலும் — என்று. (ச)

நாவு.

திருவரங்காவுறை மார்பா திசைமுகன் சேவிப்பக்கந்
திருவரங் காதரித் தின்னிசைபாடத் திருக்கண்வளர்
திருவரங் காவுன் பழவடியேற்கருள் செய்யவெழுந்
திருவரங் காதலித்தேனுனக்கே தொண்டு செய்வதற்கே.

(இ-ள்.) திரு - பெரியபிராட்டியார், அரங்கு ஆ - (உறையும்) இடம் ஆக, உறைமார்பா - வசிக்கும்மார்பையுடையவனே, திசைமுகன் - சதுமுகன்; சேவிப்ப - வணங்கவும், சந்திருவர் - யாழ்வல்லோர், அங்கு - அக்கோயிலில், ஆதரித்து - காதலித்து இன் - இனிய, இசைபாட - இராகத்தைப்பாடுதல்செய்யவும், திருக்கண்வளர் - அழகியதாயக்கண்படுக்கும, திருவரங்கா - திருவரங்கனே, உன் - நினது, பழஅடியேற்கு - தொன்றுதொட்டுவரும் தாசபூதனாகிய எனக்கு அருள்செய்ய - கிருபைபண்ண, எழுந்திரு, உனக்கே - நின்றனக்கே, உன் ஒருவனுக்கே தொண்டுசெய்வதற்கு - அடிமை புரிவதற்கு, வரம், — காதலித்தேன் - ஆசைப்பட்டேன் — என்று. (ரு)

செய்ய வளைக்குரு வின்னருளாற்றிருத் தாள்வணங்கிச்
செய்ய வளைக்குலஞ் சூழரங்கேசன்சிறிதமுது
செய்ய வளைக்கும் புவிக்குமங்காந்தசெவ் வாய்முகுந்தனை
செய்ய வளைக்குஞ் சிலம்பணிபாதங்கள் சேர்ந்தனமே.

(இ-ள்.) செய்யவளை - பூமகளை, குரு - ஆசாரியரது, இன் - இனிய அருளால் - கடாக்ஷத்தினால், திருத்தாள்வணங்கி - திருவடியைப்பணிந்து, செய்ப - வயல்களை இடமாகஉடைய - வளைக்குலம் - சங்கினங்கள், சூழ் அரங்கேசன் - சூழ்ந்த அரங்கத்துக்குஈசன், சிறிது அமுதுசெய்ய, கிஞ்சித்து அமுந்த அளைக்கும்புவிக்கும் - தயிர்க்கும்உலகுக்கும், அங்காந்த - அண்ணாந்த, திறந்த செவ்வாய் - சிவந்தவாயினையுடைய முகுந்தன் - முகுந்தனென்னும் நாமத்தையுடைய, — (அவனது) செய்ய - செவ்விதாக, வளைக்கும் - வளைக்கப்

பட்ட, சிலம்பு-நூபுரம், பரிபுரம்-பாதச்சிலம்பு ௦ அணி-தரிக்கப்பட்ட, பாதங்கள்-திருவடிகளில், சேர்ந்தனம், அடைந்தோம்.

தனமா தரஞ்சொற் குதலைப் புதல்வர் தரணியில்லந்
தனமா தரஞ்செயும் வாழ்வஞ்சி யேதஞ்ச நீயெனப்போந்
தனமா தரங்கிக்க வெற்பெடுத் தாய்தண் ணனந்தசிங்கா
தனமா தரங்கமுள் ளாயரங் காமுத்தி தந்தருளே

(இ-ள்) தனம்-(ஆடவரதுமதியை மருட்டுநீர்மையுள்ள) கொங்கைகளையுடைய—மாதர்-பெண்கள்—அம்-எழில்பொருந்திய—குதலைச்சொல்-மழலைமொழிகளையுடைய— புதல்வர்-பிள்ளைகள்—தரணி - பூமி-இல்லம் மனை—தனம்- பொன்—(இவைமுதலியவற்றில்) ஆதரஞ்செய்யும்- காதல்கொள்ளும்-வாழ்வு(நிலையற்ற அற்ப)வாழ்வுக்கு—அஞ்சி-பயந்தும்—தஞ்சம்நீயென-நீயேபற்றுக்கோடென—போந்தனம்- அடைந்தோம்— ஆ-பசுக்கள், தரங்கிக்க இந்திரனனுப்பியமனழையினால்)வருத்தமுற—வெற்பு (கோவர்த்தன) கிரியை—எடுத்தாய்-(குடையாகப்) பிடித்தவனே—தண்-சீதளமுள்ள— அந்தசிங்காதன- ஆதிசேடனைச் சிம்மாதனமாகவுடையவனே—மாமகத்தாகிய ௦ நாச்சியார் அவதரித்த ௦ தரங்கமுள்ளாய்-திருப்பாற்கடலுள்ளவனே—அரங்கா—முத்திதந்து-அருள்-வைகுந்தங்கொடுத்து அருள்—எ-று. ([illegible])

தந்த மலைக்குமுன் னின்ற பிரானெதிர் தாக்கிவெம்போர்
தந்த மலைக்குலைத் தானரங் கேசன் றண்பூவினிடைத்
தந்த மலைக்குத் தலைவன்பொற் பாதஞ் சரணென்றுய்யார்
தந்தமலைக்கும் வினையா னவார்பலர் தாரணிக்கே,

(இ-ள்,) பலர்-அநேகர்—தாரணிக்கே-பூமியிலே—தந்தமலைக்கு(தந்தங்களையுடையமலைபோன்ற) யானைக்கு—முன்னின்றபிரான் எதிரில்எழுந்தருளிச் சேலைவசாதித்த ஸ்வாமி—எதிர்தாக்கி எதிர்த்துத்தாக்கி—முன்னேமோதி ௦ வெம்- உக்கிரமான—போர்தந்த-யுத்தம்புரிந்த—மல்லை-மல்லர்களை—குலைந்தான்—(தவிடுபொடியென, நெருக்கினவன்— அரங்கேசன்- அரங்கத்துக்குஈசன்—தண்-தண்மைபொருந்திய—பூவின்-தாமரையில்(உள்ள)—இடை-மருங்குலாகிய—தந்து-இழையினையுடைய—அமலைக்கு-பரிசுத்தாகாரமுள்ளஸ்ரீமகாலட்சுமிக்கு—தலைவன்- நாயகன், (அவனது)பொன்-பொன்போன்ற ௦ பொற்புள்ள ௦ பாதம்-திருவடிகளை,

சரணென்று-தஞ்சமென—உய்யார்-பிழையார்கள்—(ஆனால்) தம்தம் அவி க்கும்- தங்கள்தங்களை வருத்தப்படுத்தும்—வினையால் பூர்வகன்மத்தால்) நைவார்-மெலிவார்கள் (இதுஎன்னமூடத்தனமோ)

தாரணி தானவன் பாலிரந் தான்சங்கம் வாய்வைத்தொன்னார்
தாரணி தானவரு செய்தானரங்கன் றமர்கள்பொருந்
தாரணி தானவ் வமரா வதியுந் தருநிழலுந்
தாரணி தான வயிரா வதமுந் தருகினுமே.

(இ-ள்), தாரணி (மூன்றடி) நிலத்தை—தானவன்பால்-(மாவலிச்சக்கிரவர்த்தியென்னும்) அசுரனிடத்து—இரந்தான்-ஏற்றவன்—சங்கு-பாஞ்சசன்னியத்தை—வாய்-அழகிய—வாயிலேவைத்து-வாயினிடத்திருத்தி—ஒன்னார்-சத்துருக்களது—தார்-அணி-படைவகுப்பினது ஒழுங்கினை—தான்-தானொருவனே—அவம்செய்தான்-வியர்த்தமாகப்பண்ணினவன்—அரங்கன், (அவனது) தமர்கள்-தாசர்கள்—பொருந்தார்-சம்மதியார்கள்—அணித்து ஆன-அழகியது ஆகிய—(அன்றிக்கே அண்ணித்து ஆன-சமீபத்துள்ளது ஆகிய—அடுத்த) அமராவதியும்-சுவர்க்கலோகமும்,தருநிழலும்-கற்பகநிழலும்,தார் அணி-கிண்கிணிமாலையைப்புனைந்திருக்கும்,தானம்-மும்மதங்களையுடைய, அயிராவதமும்-வெள்ளையானையையும், தருகினும்-கொடுத்தாலும்—(தேவேந்திரப்பட்டமேகிடைப்பதாயினும்பூலோகவைகுந்தமென்னும் திருவரங்கமாநகரைவிட்டுப்பிரியச் சம்மதியார்கள்—எ-று. (௩)

தருக்கா வலாவென்று புல்லரைப் பாடித்தன விலைமா
தருக்கா வலாய்மயிலேகுயி லேயென்று தாமதராய்த்
தருக்கா வலாநெறிக் கேதிரி வீர்கவி சாற்றும்பின்பத்
தருக்கா வலாயுதன் பின்றோன்ற னரங்கர்பொற் றாளிணைக்கே.

(இ-ள்,)தரு-கற்பகவிருட்சத்துக்கு—காவலா-இறையாகிய-இந்திரனே—என்று-எனப்புகழ்ந்து—புல்லரைப்பாடி- அற்பரைப்பாடி—தனம்-கொங்கைகளையுடைய —விலைமாதருக்கு-பொருட் பெண்டீர்க்கு—ஆவலாய்-ஆசையாய்—மயிலே(நடனம்புரிவதில்) தோகையன்னவளே—குயிலே-(இன்னிசைபாட) கோகிலமன்னகுரல்படைத்தவளே—என்று-(காமமோகவாஞ்சையினால் இன்னன) கூறி—தாமதராய்-தாமசகுணத்தவராய்—தருக்கா-தருக்கி—செருக்கடைந்து அலாநெறிக்கே-(நன்மை) அல்லாத மார்க்கத்திலே—திரிவீர்-உழலும்புலவீர்—பத்தருக்கு ஆ-பக்தருக்கு ஆக—அலம்-கலப்பையை—ஆயுதன்—ஆயுதமாகஉடையபலபத்திரனுக்கு—பின்தோன்று-பின்வந்து அவதரித்த—அரங்கர்-அரங்கரது,பொன்-அ

முகுள்ள, தாளிணைக்கே உபயதிருவடிக்கே. கவிசாற்றுமின்-நும்கவித்துவங்களைச்சொல்லுங்கள்—எ-று (௬)

தாளத் தனத்தத்தைச் சொல்லிய ரால்வருந் தாழ்மலபா
தாளத் தனத்தத்தைத் தப்பகிற் பீர்புடை தங்கியவே
தாளத் தனத்தத்தைத் தீர்த்தா னரங்கன் சகடுதைத்த
தாளத் தனத்தத்தை யாயுதன் பாதந் தலைக்கொண்மினே.

(இ-ள்.) தாளத்தனம்-தாளம்போன்ற குயங்களையும், தத்தைச்சொல்லியரால்-கிளிமொழியன்ன வசனங்களையும் உடைய (அன்னிய) மாதரால், வரும்-வராநின்ற, தாழ்-ஆழ்ந்த-மலம்-அசுத்தமாகிய, பாதாளத்து-நரகத்தின், அனத்தத்தை-சேட்டை. தப்பகிற்பீர்-தப்பிக்கரையேறுவீர்கள் தப்பித்துக்கொள்ள இருப்பீர்கள் புடைதங்கிய-பாகந்தேவாநின்ற, வேதாளத்தன் வேதாள கணங்களையுடைய சிவனது, அத்தத்தை-(பிச்சையெடுத்தலாகிய) அநர்த்தத்தை, தீர்த்தான்-ஒழித்தவன், அரங்கன்-சகடுஉதைத்த-சகடாசுரனைச்சாடிய, தாள் பாதங்களையுடைய, அத்தன்-அப்பன் அத்தத்து-கரத்திலே-ஐ ஆயுதன்-பஞ்சாயுதங்களை யேந்தியவன், (அவனது) பாதம்-திருவடிகளை, தலைக்கொள்மின்-சிரசில், அணியுங்கள்—எ-று, (௭)

தலையிலங் காபுரஞ் செற்றா னரங்கனென் றாழ்சொற்புன்கு
தலையிலங் காதரஞ் செய்த பிரான்சர ணன்றிமற்றோர்
தலையிலங் காநின்ற கண்ணிலங் காண்கைக்குத் தாழுகைக்குத்
தலையிலங் காதிலங் கேட்கைக்கு வாயிலஞ் சாற்றுகைக்கே.

(இ-ள்.) தலைமை-தன்மைபெற்ற, இலங்காபுரம்-இலங்கைவாழ்அரக்கரை செற்றான்-சங்கரித்தவன், அரங்கன், என-தாசனாகிய எனது, தாழ்-இழிவுடைய, சொல்-மொழிகளாலாய கவித்துவங்களை, புன்குதலையில்-மழலைச்சொற்கள்போல, அங்கு-யான் பாடுகிற அவ்வவ்விடங்களில், ஆதரம்செய்தபிரான்-ஆசைப்பட்ட உபகாரகன் (அவனது) சரண் அன்றி-திருவடிகள் அல்லாது, மற்றோர் தலை-வேறோர் தெய்வத்தின் இடத்தில், காண்கைக்கு-நோக்குதற்கு, இலங்காநின்ற-ஜொலிக்கும், கண் இலம்-நேத்திரங்கள் உடையோம்-அல்லேம், தாழுகைக்கு-வணங்குதற்கு, தலை இலம்-சிரசுடையோம்-அல்லேம், கேட்கைக்குக்காது இலம் (அந்தத்தெய்வத்தின் புன்சரிதை) கேட்கிறதற்குச் செவியுடையோம் அல்லேம், சாற்றுகைக்கு-துதிசொல்ல, வாய் இலம்-வாயுடையோம் அல்லேம், இவ்வவயவங்களெல்லாம் அவனுக்கே தொண்டுபட்டிருக்கின்றன—என்று. (௮)

கைக்குஞ் சரமன் றளித்தா யரங்கமண் காக்கைக்குமாய்க்
கைக்குஞ் சரமச ரம்படைத் தாய்கட னீறெழுந்து
கைக்குஞ் சரமக ரக்குழை யானெனைக் கைக்கொளுடல்
கைக்குஞ் சரம தசையிலஞ் சேலென்றென் கண்முன்வந்தே.

(இ-ள்) கை-துதிக்கையையுடைய, குஞ்சரம்- (கெஜேந்திரனென்னு ம)யானையை, அன்று (ஆதிமூலமே எனவிளித்த) அக்காலத்தில், அளித்தாய-இரட்சித்தவனே, அரங்க, மண், உலகினை, காக்கைக்கும். அளிப்பதற்கும், மாய்க்கைக்கும்-அழிப்பதற்கும்,சரம் அசரம்-ஸ்தாவரசங்கமங்களே சராசரங்களை படைத்தாய்-சிருஷ்டித்தவனே' கடல்-சமுத்திரமானது, நீறு-சாம்பலாய், எழு-எழும்ப, துகைக்கும்-கலக்கும,சர-அஸ்திர முடையாய், மகரக்குழையாய்-மகரகுண்டலத்தைத் திருச்செவியில்) அணிந்தவனேஉடல்-(எனது ஆவி) யாக்கையை, கைக்கும்-வெறுத்தேகும், சரமதசையில்-அந்தியகாலத்தில், அஞ்சேலென்று-பயப்படாதேஎனஎன்-அடியேனது, கண்முன்-நயனங்கள்முன்னர்-வந்துதோன்றி எனைக்கைக்கொள்—எ-று. (௬)

கடல்சேருளழுஎன்னும்பாட்டம்

வந்தனை யேற்றனை யென்புன்சொற் கொண்டனை வன்மனத்தே
வந்தனை யேற்றனை யாவையு மாயினை வான்றரவு
வந்தனை யேற்றனைத் தானொத்த தாளில்வைப் பாய்பலித்து
வந்தனை யேற்றனைத் தீர்த்தாயரங்கத்து மாதவனே,

(இ-ள்) என்-அடியேனது, வந்தனை-ஆராதனையை, ஏற்றனை-அங்கிகரித்தாய, புன்சொல்-ஈனமுள்ள மொழிகளால் தொடுக்கப்பட்ட கவித்துவங்களையும், கொண்டனை-ஏற்றுக் கொண்டாய், (அதுவுமன்றி) வன்மனத்தே-வலியஇதயத்திலும், வந்தனை- எழுந்தருளினாய், ஏற்று-உயர்த்திச் சொல்லும், அன்னை-தாய்(முதலிய) யாவையும்-சகலமும், ஆயினை-நீயே ஆனாய்,வான்தர-(அடியேனுக்கு)வைகுந்தம அளிக்க, உவந்தனையேல்-உவப்பிப்பாயினையாகில், தன்னைத்தான் ஒத்த-தனக்குத்தானே ஒப்பாகிய- அதிதிப்பமான தாளில்-திருவடியில், வைப்பாய்-இருத்துவாய். பலித்துவந்தனை-பலியாகிபதுவந்தனையை, ஏற்றலாகிய வேதனையை (அன்றிக்கே) பலித்துவந்தனை-இரத்தலை-ஏற்றனை-இடபவாகனமுடையசிவனுக்கு, தீர்த்தாய்-ஒழித்தவனே, அரங்கத்து-திருவரங்கத்தில் (துயில்கூரும்) மாதவனே இலட்சுமிநாயகனே, பின்னைகேள்வனே-எ-று.

மாதங்கத் தானை யரங்கனை வஞ்ச விலங்கையிலே
மாதங்கத் தானை யிருதிங்க டாழ்த்துப்பின் வாம்பரிதேர்
மாதங்கத் தானை வலத்தானை முன்வதைத் தானைத்தன்பால்
மாதங்கத் தானை வைத்தானை வைத்தேனென் மதியகத்தே

(இ-ள்) மா-மகத்தாகிய—தங்கத்தானை-கனகாம்பரம் (தரித்த) பொன் ஆடை (புனைந்த) * அரங்கனை, வஞ்சன்-தூர்த்தனை இராவணனது—இலங்கையிலே-இலங்காபுரியிலே—மா-(திருமகளாகிய) சீதாபிராட்டியார்—தங்க-இருக்க. தான். இரு-இருதிங்கள்-பத்துமாதம், தாழ்த்து-கழித்து, பின் அதன்மேல், வாம்பரி-தாவுகிறதுரகங்களிலும். தேர்-இரதங்களிலும் மாதங்கம்-கஜங்களிலும், தானை-பதாதிப்படைகளிலும், வலத்தானை திண்ணியனான இராவணனை, முன்வதைத்தானை-முன்னர் தேய்த்தவனை தன்பால்-தனது (வலது) பாரிசத்தில் மாது அங்கத்தானை-அர்த்தனாரீச்சுரனை, வைத்தானை-உடையவனை-என்மதியகத்து - அடியேனது மனத்தினுள்ளே, வைத்தேன்-இருத்தினேன்—எ-று (௰௧)

மதிக்க வலைப்புண்ட வெண்டயிர் போல மறுகுறுமென்
மதிக்க வலைப்புண் டணிகின்றிலேன் மண்ணும் வானகமு
மதிக்க வலைப்புனல் சூழரங்காநின் மனத்தருடா
மதிக்க வலைப்புன் பிறப்பினி மேலும் வருங்கொலென்றே

(இ-ள்) அலைப்புனல்சூழ் அரங்கா-திரைகளை உடைய (காவிரி)நதிசூழ்ந்த அரங்கநகருடையாய், புன்பிறப்பு- இழிவுடையஜென்மமானது இனி மேலும்-இன்னமும், வருங்கொல்என்று - (தொடர்ந்து) வருமோஎன, மதிக்க-மத்தினால், கடைய * அலைப்புண்ட-அலைப்புண்டதுரும்பல்உற்ற, வெண்டயிர் போல- வெண்மைபொருந்திய தயிர்போல, மறுகு-உறும்என்-கலக்கம் பொருந்திய அடியேனது, மதி மனத்தின், கவலைப்புண்,கவலையாகியவிரணம். தணிகின்றிலேன்-ஆறப்பெறகில்லேன், மண்ணும்வானகமும் - மண்ணவரும் விண்ணவரும், மதிக்க-கருதும்படிக்கு, நின்-உனது, மனத்து அருள் இதயத்திருந்துண்டாகும் கிருபையை, தாமதிக்க அல்லை - (அளிக்க) ஜாலம் செய்யாதிருப்பாயாக—எ-று (௰௨)

வருந்துவரைப்பட்ட மங்கைய ரெண்மர் மணங்களைக்க
வருந்து வரைப்பட்ட வாயரங்கேசனை வஞ்சப்பகை
வருந்து வரைப்பட்ட வேழமட்டானை மறந்துலகோர்
வருந்து வரைப்பட்ட வீப்போன் மடந்தையர் மால்வலைக்கே

(இ-ள்) துவரை-துவாரகாபுரியில், வரும்-அவதரித்த, பட்டமங்கையர் பட்டத்துத்தேவியர்கள், எண்மர்-எட்டுப்பேர்களுடைய, மணங்களை-இ

தயங்களையும், சுவரும்-கிரகிக்கப்பட்ட துவபவளம்போலும், ஐ-சுந்தரம், பட்ட-ஆழ்ந்த வாய அரங்கேசனை-திருஅதரமுடைய அரங்கநாதனை, வஞ்சப்பகைவர்-கொடுரமுள்ள பகைஞர்கள், உந்துசெலுத்திய, வளைப்பட்ட (பொன்) அசலம்-அனைய, வேழம்-களிற்றை, அட்டானை-மாரணஞ்செய்தவனை, மறந்து-கடைப்பிடியாது, அயர்வுற்று * உலகோர் மேதினியோர், ஐ-சிலேஷ்மத்தில் பட்ட-சிக்கிய, ஈப்போல்-ஈயென்ன, மடந்தையர் மடவாரது, மால்-காமமென்னும், வலைக்கு-கண்ணியிலே, (அகப்பட்டு) வருந்துவர்-இடுக்கணெய்துவார்கள்—எ-று (௰௩)

மாலைக்கல் லார மடவார் புண்ணாக்கையில் வாஞ்சைவைத்து
மாலைக்கல் லாரம புலிக்குழை யாகிற்பர் மாய்விப்பதோர்
மாலைக்கல் லாரம் புயத்தா ளிவ்வைக்கு மதிலரங்க
மாலைக்கல் லாரஞ் சலியாரென்னேசில மானிடரோ

(இ-ள்) சிலமானிடர்-சிறிதுபேர்—கல்லாரமாலை-செங்கழுநீர்த்தொங்கல் (புனையும்)—மடவார்-பேதையரது—புண்-புண்ணாகிய—ஆக்கையில்-அங்கத்திலே—வாஞ்சைவைத்து-காதல்செலுத்தி—மாலைக்கு-அந்திப்போதுக்கும்—அல்-கங்குலில்—ஆர்-பொருந்திய—அம்புலிக்கு-நிலவுக்கும்—மதியத்துக்கும் * நையாநிற்பர்-மெலிந்திருப்பார்கள்—மாய்விப்பது-ஓர் (இப்படித்தங்களை) தேய்க்கிற-ஒரு—மாலை-காமமயக்கத்தையும்—கல்லார்-அகழார்கள்—அம்புயத்தாளில் (சரணெய்தியவளை) அரவிந்தப்பாதங்களில்—வைக்கும்-இருக்கின்ற—மதில்-சப்தப்பிரகாரங்களுடுத்த—அரங்கமாலை-திருவரங்கமாநகரில் (பள்ளிகொண்ட) திருமாலையும்—கல்லார்-பயில்கிலர்—அஞ்சலியார்-கைகூப்பிலர்—என்னே-இதுஎன்ன அறிவீனமோ—எ-று.

மானிட ராக வரலரி தோர்மண் டலத்திநெறி
மானிட ராகபி லாதவ னாதன் மலையனோர்
மானிட ராகமத் தாலன்ப ராய வரங்கத் துவனும்
மானிட ராக மலரடிக் காட்டபெம் வாழ்வரிதே.

(இ-ள்) ஓர்மண்டலத்தில் (இந்த) அத்விதீயமான பிரபஞ்சத்தின்கண்—மானிடர் ஆக-நரராய்—வரல்-வருதல்—உற்பவித்தல், அரிது-அருமை—(அப்படி உதித்தாலும்) நெறிமான் (ஆதல் அரிது) நீதியுள்ளவன் (ஆகிறதுகடினம்)—(அதிலும்) இடர் ஆகம்-விகாரங்கள் பொருந்திய அங்கம் * இல்லாதவன் ஆதல் (அரிது) அறவன் ஆவது (அபூர்வம்)—(அதனிலும், மலர் அயனா (உந்திப்) பதுமத்து வாழ்கிற நான்முகனும்— மான்

உமைபினை இடர் - இடதுகரத்திலேந்திய பசுபதியும், ஆகமத்தால் ஆகமவிதியால் (மணனஞ் செய்து) அன்பர் ஆய-நேசராகிய (அவ ன்து) கருணைக்குரியவர் ஆகிப * அரங்கத்துள் எப்பானிட - திருவரங்கத் துள் (துயில்கூடும்) எமதுஸ்வாமியினது—ராச செய்ய—மலரடிக்கு-அ ரவிந்தத்தாள்களுக்கு—ஆட்படும்-தொண்டுபடும்—வாழ்வு-சுகம், அரிது துர்பலம்—எ-று. எம்மான் இடம் என்பதுருப்புமயக்கம் (௫௫)

அரிதா மனாக்கணந் தோலுடுத் தாரய ஞர்க்கரியான்
அரிதா மனாக்கணம் மான்றிருப் பாத மடை மின்சன்மம்
அரிதா மனாக்கணந் தங்கா துயிரவ னூர்வினவில்
அரிதா மனாக்கண மீர்த்தோடும் பொன்னிய ரங்கமன்றே

(இ-ள்) அரி-வாசவற்கும்—தாம்-அனாக்கண்—தன்மருங்கில்- அம்எழி ல்பெற்ற—தோல்-அதனை—உடுத்தார்க்கு-தரித்தவனை நீலகண்டனுக்கு ம்—அயனுர்க்கு-வேதாவுக்கும் —அரியான்,ஓர்தற்கு அசக்கியன்—அரி- மேற்கூறிய அரிஅரப் பிரமாதியனாயும் யுகாந்தத்தில் கபளீகரித்து அரிப் பதனுல்) அரியென்னும் நாமம் பெற்றவன்—தாமனாக்கண்-அப் புஜநேத் திரங்களையுடைய—அம்மான்-ஸ்வாமி (அவனது திருப்பாதம்- திருவடி- களில்—அடைமுன் சேருங்கள்—(அடையில்) சென்மம்அரிதாம் - பவம் இல்லாமல்போம்—உயிர் அனாக்கணம் - (இனியிந்த) ஆன்மா அனைக்ஷ ணமேனும்—தங்காது - (வேறொருகூட்டில்) பொருந்தாது - அவன்ஊர்- அவனுடைய இருப்பது—வினவில்- (எவனெனக்) கேட்கில்—அரி-கண் டரவங்களையும்—தா-தாவுகின்ற—மனாக்கணம்- கானக்குதிரையின்கூட் டங்களையும்—ஈர்த்து- இழுத்துக்கொண்டு—ஓடும் ஓடிவராநின்ற—பாயு ம் * பொன்-காவேரி (சூழ்ந்த) அரங்கம்—எ-று அன்று—ஏ-அசை ()

அரங்கா துவார்கணை கண்வள்ளை கோங்கி னரும்புமங்கை
அரங்கா துவார்முலை யென்றைவர் வீழ்ந்தன ராடரவின்
அரங்கா துவாரமி லாமணி யேபணி யார்மதில்சூழ்
அரங்கா துவாரகை யாயடி யேனுன் னடைக்கலமே

(இ-ள்) மங்கையர்-கன்னியரது—கண்-நயனங்களை—அரம்-அரத்தினு ல்—காது-அராவப்பட்ட—வார்கணை-நெடிய அம்பு—அம்காது-எழிற்செ வியை—வள்ளை-வள்ளைக்கொடி—வார்முலை-கச்சிறுக்கிய கொங்கைகளை —கோங்கின்-ஞாழலினது—அரும்புமுகை-என்றுஎன-உவமித்து—ஐவ ர்-பஞ்சேந்திரியங்களாகிய ஐந்துபேர்—வீழ்ந்தனர்- காமுற்றனர்—ஆடு ஆடுதல்செய்யும்—அரவின் அரங்கா-திருவநந்தாழ்வானை இடமாகவுடைய

னே—துவாரமில்லா-துருவில்லா—மணியே-மாணிக்கமே—அணி-கந்தரம்—ஆர்-கிளரும்—மதில்-பிராகாரங்களால்—சூழ் அரங்கா—சூழப்பட்ட அரங்ககருடையாய்—துவாரகையாய்-துவாரகாபுரியுற்றவனே—அடியேன்,தாசபூதனுகியநான்—உன் அடைக்கலம்-நினதுகையடையானேன்—எ-று (௰எ)

அடைக்கலத் தாயத்தவர்போ லுடலுறை யைவரையும்
அடைக்கலந் தாயுல கங்கொண்ட தாள்களுக் கண்டமுண்டால்
அடைக்கலந் தாயரங் காவாயர் பாடியி லன்றுநெய்பால்
அடைக்கலந் தாய்வைத்து வாய்நெறித் தூட்டவழு மையனே

(இ-ள்) அண்டம்-அண்டங்களை—உண்டு-அருந்தி—ஆல்-அடைவடபத்திரத்தில்—அடைந்தாய்—சேர்ந்து பள்ளிகொண்டவனே—அரங்கா, அன்று-அன்னுழுகாலத்தில்—ஆயர்பாடியில்-திருவாய்ப்பாடியில்,இடைச்சேரியிலே,தாய்-அன்னையாகிய அசோதைப்பிராட்டியார்—நெய்-நெய்யினை—பாலடைக்கலம்-பாலடையாகியகலத்திலே—வைத்து-வார்த்து—வாய்—உன்திருவாயை—நெரித்து-நெரியச்செய்து—ஊட்ட-உண்ணுவிக்க—அழும்-(ஒன்றும் அறியாச்சிறுகுழவியென்ன) ரோதனஞ்செய்யும், ஐயனே-அப்பனே—தாயத்தவர்போல்-தாயாதிகளைப்போல—பங்காளிகளைப்போல * உடலுறை-(எமது) மெய்யில்குடியிருக்கும்—ஐவரையும்-பஞ்சேந்திரியங்களையும்—அடைக்கலம்-நிக்கிரகிக்கமாட்டோம்—தாய்-தாவி—உலகம்-புவனங்களை—கொண்ட-அளந்துகொண்ட—தாள்களுக்கு-திருவடிகளுக்கு—அடைக்கலம்—கையடையானோம்—எ.று. (௰அ)

ஐய மருந்திவை யுண்ணென்று மாதரட் டூட்டுஞ்செல்வம்
ஐய மருந்தினைப் போதே யவரின்ப மாதலினல்
ஐய மருந்தியக் கங்குறு காமுன் னரங்கர்க் கன்பாய்
ஐய மருந்தியம் வாழ்பின்கண் மேலுமக் காநந்தமே

(இ-ள்,) ஐய-ஐயா—மருந்து-தேவாமுர்தத்துக்கு ஒப்பாகிய—இவை-இவ்வுணுக்களை—உண் அருந்து—என்று-என (அன்புடன்கூறி) மாதர்-பெண்கள்—ஆட்டு-சமைத்து—ஊட்டும்-அருந்தச்செய்யும்— செல்வம்-ஐசுவரியம்—செல்வ வாழ்வினது நிலைமை*ஐயம்-சந்தேகம்—அருந்தினைப்போதே-சிறியதினையளவு போழ்தே—அவர்-அந்தப்பெண்களுடைய—இன்பம்-போகரசமும்—ஆதலினல்-ஆகையால்—ஐ-கோழை—அமரும்-(நெஞ்சில்) பொருந்துகிற—இயக்கம்-கலக்கமானது—குறுகாமுன்-நெருங்குதற்கு முன்னமே—அரங்கர்க்கு-அன்பாய்-நேசர்

ளிய—ஐயம்-அநீதியும்-யாசகம் (செய்து) பட்சித்தாயிலும்—வாழ்மி ன்கள்-உய்யுங்கள்—மேல்-அநந்தரம—இனிமேல்*உமக்கு—நுங்களுக்கு ஆநந்தமே(இது) பேரின்பந்தான்—எ-று- (௰௯)

நந்த மரங்களை மாகடலேழு நடுங்கவெய்த
நந்த மரங்கனைப் பற்றுநெஞ் சேவினை நையுமுன்கை
நந்த மரங்களை யார்மயல் போம்வரு நற்கதிவா
நந்த மரங்களை வர்க்குமெஞ் ஞான்று நரகில்லையே

(இ-ள்) மரம் (மரா மரங்கள்—நந்த கெடவும்—களை- சத்திக்கிற—மா-பெருமையுற்ற—கடல்எழும்-சத்தசமுத்திரங்களும்,நடுங்க-அதிரவும்—எய்த (அஸ்திரப்) பிரயோகஞ்செய்த—நம்தம்-நமது—(அன்றிக்கே நந்துஅம் (நாளுக்குநாள்)விருத்தியடைந்துகொண்டேவரும் லாவண்ணி யத்தையுடைய—அரங்கனை, நெஞ்சே-மனமே—பற்று-பேணு, கருது; (அப்படிச்செய்தனையேல்,வினை- (பிறத்தல்இறத்தல்என்னும் இரண்டு) கன்மங்களும்,நையும்-நசித்துப்போம்—முன்கை-முன்னங்கையில்;நந்து சங்கவளைகள்—அமர் பொருந்தப்பட்ட,அங்கனையார்-தெரிவையரிடத்து (விளையும்)மயல்-(காம)மயக்கமும்—போம்-அறும். நற்கதி-நல்லபதவி,வரும்சித்திக்கும்,வானம். பிதுர்க்களுலகத்திலே—தமர் நமதுஉறவினராய் அங்கு-அங்குள்ள, அனைவருக்கும்-யாவருக்கும், எஞ்ஞான்றும்-எந்நாளி லும்,நரகு-துர்க்கதி இல்லை—எ-று (௨௰)

நரகந் தரம்புவி யிம்மூன் றிடத்து நனிமருவி
நரகந் தரங்கித்து வெங்கா லற்கஞ்சுவர் நாயகவா
நரகந் தரம்புட் பிடரே றரங்கர்நல் லாக்குலத்தி
நரகந் தரக்கமுற் றூரடி யார்க்கு நமனஞ்சுமே.

(இ-ள்) நரகு-பாதாளலோகம், அந்தரம்-சொர்க்கலோகம்,புவி-பத்திய லோகம், இம்மூன்றிடத்தும் (எண்ணும்) இச்சமூன்றுலகத்தின்கண்ணு ம், நனி-சாலவும், மருவினர்-பொருந்தினபேருகள்,அகம்-மனம், தரங்கி த்து-துன்பமுற்று, வெம்காலற்கு-கொடூரமுள்ள அந்தகனுக்கு, அஞ்சுவர் உளம்நடுங்குவார்கள், நாயக- சிரேஷ்டமான, வானரகந்தரம் (வானரமா கிய) அநுமாரது கழுத்திலும்,புள் கருடப்பறவையினது, பிடர்-தோண் மேலிலும், ஏறு எழுந்தருளப்பட்ட, அரங்கர், நல்-நன்மைபொருந்திய, ஆய்க்குலத்தினர்-இடைக்குலத்தவருடைய, அகம்-கிரகத்தும் தரக்கம்- க்ஷீராப்பதியிலும், உற்றூர்-வாழுமவர்; அடியார்க்கு, நமன்- (அந்தக)கால ன் அஞ்சும்-பயப்படுவான்எ-று. (௨௧)

அஞ்சக் கரத்தலைக் கங்கைய னேற்றலு மஞ்சிறைய
அஞ்சக் கரத்தலைக் குண்டிகை யான்மண்டை யங்கை விட்டே
அஞ்சக் கரத்தலைச் செய்துபித்தேக வருளரங்கன்
அஞ்சக் கரத்தலை வன்றா ளலான்மற் றரணிலையே

(இ-ள்) அஞ்சு- அக்கரம்-பஞ்சாக்ஷரத்தையுடைய, தலைக்கங்கையன்- கங்கைத்தலையன், மந்தாகினியைச்சிரத்திலுடையசிவன் ஏற்றலும்-இரக்குமளவில், அம்-அழகிய, சிறைய-சிறகுகளைக்கொண்ட, அஞ்சம்- அன்னவாகனமும், கரத்தலை-அஸ்தத்தில், குண்டிகையான்-கமண்டலமுமுடையபிரமனது. மண்டை-கபாலமானது, அங்கை-உள்ளங்கையினை, விட்டு-நீங்கி, கரத்தலைச்செய்து-கரந்து, ஒளித்து அஞ்ச-நடுங்கவும், பித்து-பிராந்தி, ஏக,-நீங்கவும், அருள்கருணைசெய்யும், அரங்கன், அம்-சுந்தரமுள்ள, சக்கரத்தலைவன்-ஆழிப்பிரான்-(அவனுடைய) தாள் அல்லால்-திருவடியல்லாது, மற்று-வேறு, அரண்-காப்பு, இல்லை-அவ்வரனுக்கு இல்லாமற்போயிற்று-என்று. (௨௨)

இலங்கையி லாதர னைங்கரன் மோடி யெரிசுரத்தோன்
இலங்கையி லாதமலைபான வீச னிரிய வெம்போர்
இலங்கையி லாதபடிவா ணனைச்செற்ற வென்னரங்கன்
இலங்கையி லாதவன் போகக்கண் டானென் னிதயத்தனே.

(இ-ள்.) இலங்கு-வயங்கும், அயில்-வேலினை, ஆதரன்-அவாவிய ஆறுமுகன் ஐங்கரன்-ஐந்துகரங்களையுடையயானைமுகன், மோடி-பத்திரகாளி, எரிசுரத்தோன்(சுடுகாட்டினையுடைய)வீரபத்திரன், இல்லம்-வீடு, கையிலாதமலை ஆன—கைலாசகிரி ஆகிய, வங்கவனா ஆகிய ஈசன்-நக்கன், இரிய-(இவர்களனைவரும்) முறிந்தோட, வெம்போரில்—உக்கிரமான அமர்க்களத்தில், அம்-அழகான, கைஇல்லாதபடி-கரங்கள் அறும்வண்ணம், வாணனை-வாணாசுரனை, செற்ற-கோபித்த என் அரங்கன், இலங்கையில்-இலங்காபுரத்தில், ஆதவன்-கதிரவன், போகக்கண்டான்-மேவப்பணிந்தவன், என் இதயத்தன்-அடியேனது இதயகமலத்துற்றனன்—எ-று. (௨௩)

அத்தனை வேதனை யீன்ற வரங்கனை யைம்படைசேர்
அத்தனை வேதனை வாய்வைத்த மாயனை யாரணங்கோர்
அத்தனை வேதனை த்தீர்த்தானைச் சேர்க்கி லாயிரஞ்சால்
அத்தனை வேதனை யப்புவள் சாந்தென் றனலனாத்தே

(இ-ள்.) அத்தனை—எப்பொருட்கும் இறைவனை, வேதனை, வேதாவை —ஈன்ற— பெற்ற — அரங்கனை —ஐம்படை -பஞ்சாயுதங்கள் —சேர்—

கலந்த—அத்தனை - கரத்தையுடையவனை—வேதனை - வேய்தன்னை—வேய்க்குழலினை * வாய்வைத்த - திருவாயிலிட்டூத (ஊதுதற்கு) வைத்த—மாயனை- ஆச்சரியபூதனை—ஆரணங்கு-பார்வதியை—ஓர் அத்தன் - ஒருபாகத்துடைய அரன்—நை-மெலியும்—வேதனை- வருத்தத்தை—தீர்த்தானை-ஒழித்தவனை—சேர்க்கிலள்- சாரச்செய்கில்லாள். அன்னை-என்தாய்—(ஆனால்) ஆயிரம்சால் அத்தனை ஆயிரம்சால் அவ்வளவு—வேதுவெப்பத்தை—சாந்துஎன்று-சந்தனக்குழம்பென—அனல்- அழலை—அரைத்து அப்புவள்-பூசுவள்—எ-று (௨௪)

அரைக்கலை வேலை யுடுத்தமண் பல்பக லாண்டுபற்றல்
அரைக்கலை வேலை யுடைவேந் தர்வாழ்வெண்ணலைவரையும்
அரைக்கலை வேலை யவர்க்கே புரிவையென் றாலுநெஞ்சே
அரைக்கலை வேலை யரங்கனுக் காட்பட வாதரியே

(இ-ள்) அரைக்கலை-மருங்கிலாடையென்று—வேலை-வாரிதியை—உடுத்த-வளைந்த—மண்-ஞாலத்தை—பல்பகல்-அநந்தநாள்வரைக்கும் ஆண்டு-புரந்து—பற்றலரை-மேவலரை—கலை - நிலைகுலைத்தோடச்செய்கின்ற—வேலை-வேலாயுதத்தை-குறத்தை * உடை-வேந்தர் நிருபரது-வாழ்வு-(நிலையற்ற) வாழ்க்கையை—எண்ணல்(நிசமெனக்) கருதாதே—நினையேல் * ஐவரையும்-பஞ்சேந்திரியங்களையும்—அரைக்கனலை-அடக்கமாட்டாய்—அவர்க்கே-(அவைசெல்வழியிலேயேசென்று) அவைகளுக்கே—வேலைபுரிவை என்றாலும்- பணிவிடைசெய்வாயெனினும்—நெஞ்சே-மனமே—அரைக்கலைவேலை- அரைக்கலப்போதேனும்—அரங்கருக்கு—ஆட்பட- அடிமைசெய்ய—ஆதரி- வாஞ்சைகொள்—எ-று. (நெஞ்சேமன்னவர் வாழ்வு கருதாதே—அரங்கனுக்குத் தொண்டுபட இச்சைகொள் எனக்கூட்டுக.()

ஆதவ னந்தரந் தோன்றாமற் கன்மழை யார்த்தெழுநாள்
ஆதவ னந்தர வெற்பெடுத் தானடி யார்பிழையார்
ஆதவ னந்தரங் கத்தானரங்க னடியெனென்னுள்
ஆதவ னந்தரங் கண்டீர் வினைவந் தடைவதுவே

(இ-ள்.) ஆதவன்-தினகரன்—அந்தரம்-விண்ணில்—தோன்றாமல் உதிக்காவண்ணம்-கண்ணுக்குப் புலன்படாதவாறு * கல்மழை- பாஷாணவருஷம்—ஆர்த்து-ஒலித்து—எழும்நாள்-விஞ்சுகிறபோது ஆ-கோக்கள்—பசுவினங்கள் * தவனம்தர-தவிக்க—வெற்பெடுத்தான்-(கோவர்த்தன) கிரியை (குடையாகஎடுத்து) பிடித்தவன்—அடியார் தொண்டர்களுடைய—பிழை-செயிர்களை—பாராதவன்—நோக்காதளிப்பவன்—அந்தரங்கத்தான்-(அ

லசராசரங்களிலும்)பரமாகசியமாக நிறைந்திருப்பவன்—(அர்த்தாந்தரம்)அம்-அழகிய—தரங்கத்தான்-க்ஷீராப்திசயனன்—அரங்கன்—அவனுடைய அடியேனென்று-தாசபூதனேனென—உள்ளாத-கருதாத—அநந்தரம்-பிறகு—வினை-எல்லாத்தீவினைகளும்—வந்து-அடைவது—எய்துவது—கண்டீர்—எ-று. (௨௬)

அடையப்பன் றுகைங் கடிவா யமுதாக வங்கிகுளிர்
அடையப்பன் றுகை மருப்பா யுதமிற வன்றுகுன்றால்
அடையப்பன் றுகமிசைதாங்காப்பாலற்கருள்செய்ததால்
அடையப்பன் றுகங் கரியா னரங்கனெட் டக்கரமே.

(இ-ள்.) அடை-அடைகிடக்கப்பட்ட—அப்பால்காகம்-அந்த அநந்தசர்ப்பங்கள்—கடிவாய்-கடித்துவிட்டது—அமுது-அமிர்தம—உக-சிந்தவும்=அங்கி-வன்னி—குளிரடைய-தப்பமொத்தவும் பல்—(நான்கு)கோட்டினையுடைய—நாகம்-(ஐராவதமென்னும். வேழத்தின்மருப்பு ஆயுதம்-தந்தங்களாடிய படைக்கலம்—இற-ஒடியவும் அன்று—குன்றால்-வரையினால்—அடை-நடுக்கப்பட்ட—அப்பு மூங்கீர் அந்நாகமிசை-அந்தமலையின்மேல்—தாங்க;(அச்சிறுவனை எந்தவும்—பாலற்கு-(மைந்தனாகிய) பிரகலாதாழ்வானுக்கு—ஆல் அடை-அப்பன்-வடபத்திரத்துள்(துயில்கூரும்)எந்தை—ஆகமகாரியான் அஞ்சனமேனியன்—அரங்கன்—எட்டு அக்கரம் அஷ்டாட்சரம—அருள்செய்தது-கருணைபண்ணிற்று (ஆகையினால்) அந்தத்திருமந்திரத்தை ஆசாரியரிடத்திற் பெற்றுக்கொள்ளக் கருதுங்கள்-எ-று

அக்கர வம்புனைந் தாரய தாரய னரிடை யாயிருநால்
அக்கர வம்பு மலராள் கொழுந ளரங்கன்செய்கோல்
அக்கர வம்புயன் றான்மூ லமென்ப தறிவித்திடான்
அக்கர வம்புனி மேல்வே ழமேவெளி யாக்கியதே.

(இ-ள்;) அக்கு-அஸ்திமாலையும்—அரவம்-சர்ப்பத்தையும்—புனைந்தார் தரித்தசிவனுக்கும்—அயனார்-பிரமனுக்கும்—இடையாய்-நடுவுற்றவனாகி—இருநால்அக்கர-அஷ்டாட்சரத்தையுடைய—அம்புமலராள்-நீரிலுள்ளதாமரையில்வந்தவள்—கொழுநன் மணாளன்—செம்-சிவந்த—கோலம்-சுந்தரமுள்ள—கர அம்புயன்-தாமரைக்கையன்—தான்மூலம்என்பது(யாகும்)தானேகாரணனென்பதை அறிவித்திடான்-வெளிப்படுத்தான்—அக்கரவு அந்தமறைவை—அம்-அழகிய*நீர்சூழ்ந்த*புவிமேல்-குவலயத்தின்கண்—வேழமே-கஜேந்திராழ்வானே—வெளியாக்கியது-பகிரங்கப்படுத்தினன்-எ-று கர அம்புயன்தான்மூலமென்பதறிவித்திடார்எனப்பாடமாயின்

தாமரைக்கையாயின் காரணவஸ்துவெனச்சிலர், மனதுக்குக்காதலாமலக மென விளங்குறினும், வெளிக்குறைக்கிலரெனப்பொருள் உரைத்துங் கொள்க-எ-று. (௨௮)

ஆக்குவித் தார்குழ லாளரங் கேசன் பால்விதுரன்
ஆக்குவித் தா வடிசிலுண் டார்கட லாடையகல்
ஆக்குவித் தாரறி வற்றேனைத்தடி யார்க்கடிமை
ஆக்குவித் தாரடி யேனடி யேன்றுய்க்கு மாரமுதே.

இ-ள். குழலாள்-வேய்ங்குழலான் வேணுகானத்தினால் ஆ(சிதமிப) பசுவினங்களை, குவித்தார்-(ஓரிடத்து) திரளாகக்கூட்டியவர், அரங்கேசன் விதுரன், ஆக்கு-சமைத்த, உண்டார்-அருந்தியவர்; கடல் ஆடை-சமுத்திர மாகிய தானையை, அகலா-நீங்காத, கு-ஜெகத்துக்கு, வித்தார்-காரணர், அறிவு-அற்றேனை, புத்தியில்லாத அடியேனையும் தம்அடியார்க்கு-தமதுதொண்டர்களுக்கு அடிமைஆக்குவித்தார்-தாசனாகச்செய்தவர், அடி(யே)-திருவடிகளே, அடியேன் துயக்கும்-புசிக்கும், ஆர்-கிடைத்தற்குஅரிய, அமுது-தேவாமிர்தம்-எ-று. (௨௯)

ஆரா தனஞ்செய்து கண்டனின்கீர்த்தி யறைவன்திரு
ஆரா தனஞ்செய்வன் வேதாவன்று லடியேன்புகழ்கைக்கு
ஆரா தனஞ்செய்ய போதாத்திருமக ளாகபல்பூண்
ஆரா தனஞ்செயன் பாகாவரங்கத் தமர்ந்தவனே

இ-ள். ஆதனம்-வீற்றிருக்கும்பீடிகை, செய்யபோதாம்-செந்தாமரை மலராகிய திருமகள்-தாக்கணங்கு(உறையும்)ஆக-வக்ஷஸ்தலமுடையாய் பல்பூணா-பகுவிதபூஷணாலங்கிருதனே, தனஞ்செயன்பாகா - பார்த்த சாரதியே. அரங்கத்து அமர்ந்தவனே உற்றவனே ஆராத-புசிக்கக்கூட மைநிறையாதநெஞ்சுளய்து-ஆலகாலம்சேரும், கண்டன் மிடற்றினையுடைய சங்கான், நின்கீர்த்தி-உனதுகல்யாணகுணங்களே, அறைவன் - கொண்டாடுவான், வேதா-ஆரணன் திருஆராதனஞ்செய்வனென்றால்- அர்ச்சனை புரிவானெனில் அடியேன் புகழ்கைக்கு(உன்னை)பால ஆர்-அவ்விருவருள் யார்-எ-று. (௩௰)

அமர வரம்பையரி னல்லார் பரைந்திக் காப்பெடுப்ப
அமர வரம்பையரி வேல்வேந் தர்சூழமண்ணாண்டிருந்தோர்
அமர வரம்பையில் கான்போ யிறந்தனராகலெல்விடம
அமர வரம்பையின் மஞ்சாரங்கருக் காட்டடுமே.

இ-ள். அமர-அரம்பையில், தேவரம்பையைக்காட்டிலும், நல்லார்-நல முற்றவர், பலர்-அனேகரான. அந்திக்காப்பெடுப்ப- திருவந்திக்காப்பெ டுக்கவும். அமர-போரினையுடைய, ஆம்-அதனால், பயில்-பயின்றாவ பட்ட, வேல்-வேலாயுதத்தையுடைய, வேந்தர்-மன்னர், சூழ-புடைதங் கவும். மண்-இந்தபூதலத்தை, ஆண்டு அளித்து, இருந்தோர்-செல்வத்துட னிருந்தபண்டையரெல்லாரும், அம்மாம் - அந்தவிருக்ஷங்களில், வாம மையில்-அவதிஅற்ற, அரண்-ஆரண்ணியத்திற்கு, போய்-சென்று, இறந்த னர்-மாய்ந்தார்கள். ஆதலால்-ஆகையால், வீடு அமர- மோட்சத்தில்உறை க, அரம்பையில்-கதலியில், பருக-கொண்டல்கள், ஆர்-தங்கும், அரங்கரு க்கு-திருவரங்கநாதனையவருக்கு ஆட்படும்-தொண்டுபடுங்கள்-எ-று.

ஆளா கவந்த வடியேற் கருளாய்பரி யானைதிண்டேர்
ஆளா கவந்தனிற் செற்றிலங் கேசனை யட்டவில்லி
ஆளா கவந்தன் புயந்துணித் தாயரங் காமுளரி
யாளா கத்தந்த மிலுனடி யார்க்கன்ப னாவதற்கே.

இ-ள். பரி-அசுவங்களையும், யானை-கஜங்களையும், திண்-திடமுள்ள, தே ர்-ரதங்களையும், ஆள்-பதாதிகளையும், ஆகவந்தனில் - போர்க்களத்திலே, செற்று-செயித்து, இலங்கேசனை-இலங்கைக்கரசனை, அட்ட-சங்கரித்த, வை அடலார்ந்த, வில்லினா-கோதண்டனே, கவந்தன்- கவந்தனென்னும் அரக்கனது, புயம்-தோள்களை, துணித்தாய்-அறுத்தவனே, அரங்கா முள ரியாள், ஆக-கமலைமார்பனே, அந்தம்இல்-முடிவுஅற்ற, உன்-தேவரீருடை ய, அடியார்க்கு-தாசர்களுக்கு அன்பன் ஆவதற்கு-நேசன் ஆகிறதற்காக ஆளாக-அடிமையென, வந்த-உன்சரணையடைந்த, அடியேற்கு-அருள்- கரு ணைசெய்-எ-று. (ரு-உ)

ஆவா கனத்த ரடியார் மனத்துட்புள் ளானவொப்பில்
ஆவா கனத்த ரரங்கர்பொற் றாளுக் கடிமைப்பட்டார்
ஆவா கனத்த வழுக்குடல் பேணி யறிவிழந்தவ்
ஆவா கனத்த ரிருந்தென்னி சாம லென்னம்புவிக்கே.

இ-ள். அடியார்-தாசர்களது, மனத்துள்-இதயகமலத்தின்கண்- ஆவாக னத்தர்-ஆவாகனமாய்எழுந்தருளப்பட்டவர், புள்ளான- கருடப்பறவை யாகிய, ஒப்பில்லா-நிகரற்ற, வாகனத்தர் - ஊர்தியையுடையவர், அரங்கர்- பொன்தாளுக்கு-பொற்புற்றபாதங்களுக்கு, அடிமைப்பட்டார்-ஆட்பட்டா ர்கள், ஆவா-ஐயோ! கனத்த - பாரமுள்ள, அழுக்குடல்- மலக்கூரம்

வையை, பேணி- பாதுகாத்து, அறிவிழந்து மதிகெட்டு, அவா ஆகு- (துர்விஷயங்களிலே) காமங்கொள்கிற, அனத்தர்- தூர்த்தர்கள் அம்புவி க்கு-நீர்சூழ்ந்த உலகத்திலே, இருந்தளென்- இருந்தாலென்ன(பயன்) இரா மலென்-இல்லாதாலென்ன நட்டம்)எ-று, (௧௩)

அம்புவி லங்கை நகர்பாழ் படச்சங்கு மாழியும்விட்டு
அம்புவி லங்கைகொண் டாயரங் காவன் றிளங்கர்பற் றும்
அம்புவி லங்கை யளித்தா யினியென்னை யாசையென்றிப்
அம்புவி லங்கையிட் டேசஞ் சிறையி லடைத்திடவே,

இ-ள். அம்புவிலங்கைநகர்-பூலோகலங்காபுரியிலுள்ளார், பாழ்பட- நா சமுற, சங்கும்-பாஞ்சசன்னியத்தையும், ஆழியும்- சுதரிசனாழ்வானையும் விட்டு-விடுத்து, அம்பு-வாளியும், வில்-கோதண்டமும், அம்கை- சுந்தரா காத்தில், கொண்டாய்- பிடித்தவனே அரங்கா, அன்று-முன்னாளிலே, அ ம்பு-ஜலத்திலே, இடங்கர்-கராவானது, பற்றும்- பிடிக்க, விலங்கை-(வ லங்குருக்கொண்டிருந்த) கஜேந்திராழ்வானை, அளித்தாய்- இரட்சித்தவ னே, இனி இனிமேலும், என்னை-அடியேனை, ஆசையென்று அவாவென னும்பு-சாற்றப்படுகிற, விலங்கைதனை, இட்டு-(என்காலில்) பூட்டி, சம்-ஜென்மமெனும், சிறையில், சிறைச்சாலையில், அடைத்திடல், அடை க்காதே எ-று. ௧௪

இடவ மலைக்கும் புயங்க மலைக்கு மிலங்குமகல்
இடவ மலைக்கு மிருங்க மலைக்கு மிறைவசங்க
இடவ மலைக்கும் புனலாங் காலெய்த்த மார்க்கண்டன்கண்டு
இடவ மலைக்கு முலகழி யாதுள் ளிருந்ததென்னே.

இ-ள் இடவமலைக்கும்-நந்திகிரிக்கும், தென்மலைக்கும் புயங்கமலை க்கும்-சேஷகிரிக்கும், வடமலைக்கும் இலங்கும்-விளக்கமுற்ற-அகலிட அமலைக்கும்-பூமிதேவிக்கும், இரும்-பெருமைபொருந்திய, கமலைக்கும் பூமகளுக்கும், இறைவ-தலைவா, சங்கஇட-பாஞ்சசன்னியத்தை இடதுகை ரத்தேந்தினவனே, அமலைக்கும்-ஆரவாரஞ்செய்யும், புனல்-(தென் திருக் காவேரி) நதி(பாயும்) அரங்கர்-அரங்கநகருடையாய், எய்த்த-(பிரளயாந்தி யாகாலத்து உலகெல்லாம் அழிவதைக்கண்ணுற்று (மனமிளைத்த மார்க்க ண்டன், கண்டிட- நின்உதரத்துட்சென்று (பார்க்க அம்-பிரளயவெள்ள (நீர்)அலைக்கும்-அருக்கும், உலகு-புவனங்களெல்லாம் அழியாது-சற்றுஞ் சிதையாது உள்-(வினதுகுட்சி)உள்ளே. இருந்தது- தங்கியது என்னே-எ ன்னமாயமோ, எ-று, ௧௫

இருந்தைக ரிலங்க வெளிறு படாதென்றெஞ் ஞான்றுநிம்பத்
இருந்தைதவி லக்தித்தி யாதவைப் போற்புல்லர் யாவுங்கற்றாய்ந்தும்
இருந்தையி லயிலன்ன கண்ணார்க் கல்லால்வெண்ணெயில்லிலொ
இருந்தையி லங்கை யரங்கர்க்கன் பாகியிருக்கிலரே. [ளித்து

இ-ள். என்றெஞ்ஞான்றும், இருந்தை-கரியானது, இலங்க-விளங்குந்தக்கதாக, வெளிறுபடாது-மென்மைமேவாது, நிம்பத்து-வேப்பமரத்தினது இரும்-கைப்பால்பெரிய, ஐதவிலம், தித்தியாது, இன்சுவைமேவாது, அவைபோல், புலவர்-கயவர்-யாவும்சகலகலைகளையும், கற்று-பயின்று ஆய்ந்திருந்து-ஆராய்ந்து இருந்தும்-அயில்அம்புஅன்ன-கூரியவாளிபோன்ற அர்த்தாந்தரம்உயில்அம்புஅன்ன-வேலினையும் கணையினையுமொத்த கண்ணார்க்குஅல்லால்-கண்களையுடையமாதர்க்கு அன்றியிலேவெண்ணெய்,நவநீதத்தை, இல்லில்-மனையில், ஒளித்திருந்து, அயில்-புசிக்கும், அரங்கர்க்கு, அன்பாகி-நேசராகி, இருக்கிலர்-உச்சிவியார்கள்-எ-று; ௩௪

இருக்குமந் தத்தி லறியா வரங்கன்மண் ணேழுமுண்டுந்தப்
இருக்குமந் தத்திரு வாய்மலர்த் தானெட் டெழுத்தைக்குறி
இருக்குமந் தப்புத்தி யிற்கதிநல் வீடெய்தவாகுங்கைபோய்
இருக்குமந் தச்செவிட் டேமன்முந்நீர்கடந் தேறிடிலே.

இ-ள், இருக்கும் - ஆரணங்களும், அந்தத்தில்-முடிவிலே, அறியா-ஒருவர்க்கெட்டா, அரங்கன், மண்ணேழ்-சப்தலோகங்களையும், உண்டு-கபளீகரித்தும், குமிர்க்கும் - ததிக்கும், அந்தம்சுந்தரங்களும் - திருவாய்மலர்ந்தான்-அருளினவன், அவன் அருளிட்டஎழுத்தை- அஷ்டாட்சரத்தை,குறிப்பிருக்கும்-சிந்திக்காதஉங்களுக்கும்,மந்தப்புத்தி- கூர்மையற்ற அறிவினைக்கொண்டு-அமர்ந்து.கதி,நல்,வீடு,மோட்சத்தை. எய்தலாகும் அடையக்கூடும்,கைபோயிருக்கும்-கரங்கள் அற்றுப்போன.அந்தச்செவிட்டுஊமன்-குருடும்செவிடும்கலந்தஊமையானவன். முந்நீர்கடந்து சமுத்திரங்களையும்தாண்டிப்போய்.ஏறிடில்- அக்கரையேறுவானெனில்

ஏறுங் கரியும் பரியுஞ்செற்றான்பரனென் றுமன்றுள
ஏறுங் கரிமறை யாதலிலையையம்யா தும்மக்கிடே
ஏறுங் கரிய வரங்கர்க்கன் பாய்வினை யென்னுமிடி
ஏறுங் கரியு மினிமேற் பிறவி யிடரில்லையே.

இ-ள். ஏறும்-கஞ்சனஉந்திய விடையையும்,கரியும்-வேழத்தையும்,பரியும்-அசுவத்தையும், செற்றான்-சங்கரித்தவனே,பரனென்று- பரத்து

வர்பெருநிலன், மன்றுள்ளதும்-அவைவேறியுரைக்கும், கரி-சாக்ஷிய மையாதலினால்-ஆரணமாகையினால், உமக்குயாதுஐயம் - உங்களுக்குஎன்னசங்கை, கரிய காளமேகநிறத்த-அரங்கர்க்கு, அன்பாய்-நேசராய், சடேறும்-கரையேறுங்கள், வினையென்னும்இடியேறும்- பூர்வகன்மமாகிய இடியும், கரியும்-கரிந்துபோம், இனிமேல்-அநந்தரம், பிறவிஇடர்இல்லை-பவநோய்இல்லையாம்-எ-று. (௯௦)

இடரா கவந்தென்னைப் புன்சிறுதெய்வங்க ளென்செயுமா
னிடரா கவன்பிணி மாநாக மென்செயும் யான்வெருவி
இடரா கவன்னி புனலிடி கோண்மற்று மென்செயும்வில்
இடரா கவன்னரங் கன்றிருத்தாளென் னிதயத்ததே

இ-ள். வில்இட-சார்ங்கத்தனுவை இடதுகரத்தேந்திய, ராகவன்-ரகுவம்சத்துதித்தவன், அரங்கன், திருத்தாள்-திருவடிகள், என்-அடியேனது இதயத்தது-மனத்தின்கணுற்றன, (ஆதலால்இனி) இடர்ஆக- துன்பம்விளைத்தற்குஆக, வந்து-நெருங்கி, என்னை புன்சிறுதெய்வங்கள்-சுனமுள்ள அற்பதேவதைகள், என்செயும்-யாதுசெய்யமாட்டுவன, மானிடர்- நரர்களது, ஆகவன்பிணி - யாக்கையில்குடிகொள்ளும் கொடியநோய்களும், மாநாகம்-மகாசர்ப்பமும், என்செய்யும்-யாதுசெய்யமாட்டுவன, யான்-நான், வெருவிஇட-நடுக்கம்கொள்ள, ராகம்-செக்கர்நிறத்த, வன்னி-தழலும், புனல்-உதகமும், இடி-அசனியும், கோல்-நவக்கிரகமும், மற்றும்- இன்னும்பொல்லாங்குசெய்வன யாவும்யாதுசெய்யமாட்டுவன-எ-று. (௯௧)

அத்திரங் காய மெனவுண ரேனென தாசையுன்கை
அத்திரங் காயத்தி விற்பெரி தானரை யாகிப்பல்விழ்
அத்திரங் காயந் திரம்போற் பொறியைந் தழியுமக்கால்
அத்திரங் காயரங் கோவடி யேனுன் னடைக்கலமே

இ-ள். காயம்-யாக்கை, அத்திரம்என-நிலையற்றதுஎன்று, உணரேன்-ஓர்கிலேன், எனது-அடியேனது, ஆசை-அவாவோ, நின்-உனது, கை-பாணியால்பிரயோகஞ்செய்த, அத்திரம்-வாளி, காய-தகித்த-அத்தியில்- ஆழியினும், பெரிது-மிக்கது, நரை ஆகி-பலிதமெய்தி, விருத்தப்பருவபல்விழந்தங்கள்உருகுலைச்செய்ய, திரங்கா-திரைந்து, யந்திரம்போல் சூத்திரம் அற்றமரப்பாவையென்னபொறிஐந்தும்-பஞ்சேந்திரியங்களும், அழியு

ம்அக்காலத்து-வீழும்போது,இரங்காய்-இரக்கமுற்றளிப்பாய், அரங்கா-
அடியேன்,உன்அடைக்கலம்-உனதுசரண்புக்கேன் எ-று. ஆல்-அசை ( )

கலக்கடு ழைக்கைக்கும் கருத்துடையீரரங் கத்துளிலைக்
கலக்கடு ழைக்கைக்கும் கறியிட்டுத் துய்த்திருங் காதுபடைக்
கலக்கடு ழைக்கைக்குள் வருவானைக் கண்ணுதலும்விட்ட
கலக்கடு ழைக்கைக்குப் பைகண்டானை வீதியிற்கண்டுவந்தே

இ-ள். கலக்கு-பண்ணநமனுக்கு கலுறச்செய்யும். ஊழை - பூர்வகன்மத்தை, ஈர்க்கும்-அழிக்கும், கருத்துடையீர்-நினைவுற்றிருப்பீர்கள், காது-ஞன்ஞனைச்சங்கரிக்கும்,படைக்கலம்-ஆயுதங்களையுடையகடழை-படைவகுப்பின்கைக்குள்-ஒழுங்கினுள்ளே,வருவானை-வரப்பட்டவானைக்கண்,கண்ணுதலும்-பரமேசனும்,விட்டு-கைவிட்டு,அகல-ஒழிய,கடழைக்கை-அவனதுடைப்பட்டசனங்களின்;துப்பை-துவாலினை, கண்டானை-விழுந்துக்கண்ணுற்றவனை,வீதியில்-திருவீதியில்,கண்டு-பவனிவாசரிசித்து,உவந்து-அகங்களித்து,இலைக்கலம்-பத்திரமாகியபாத்திரத்தில்,கடழை-அன்னத்தை,நைக்கைக்கும்-ருசிப்புடைய கறி பதார்த்தங்களை,இட்டு-சேர்த்துக்கொண்டு,துய்த்து-உண்டு, இரும்-இருங்கள், அரங்கத்துள்-திருவரங்கம்பெரியகோயிலிலே-எ-று (௪௨)

கண்டக னவின் பொருள்போ லியாவும் பொய்காலனென்னுங்
கண்டக னவி கவர்வது வேமெய் கதிநல்கெனக்
கண்டக னவிப் பொழுதே செல்லென்றருள் காரரங்கன்
கண்டக னவின் புறக்கண்டு வாழ்த்திக் கடிதுய்ம்மினே.

இ-ள். கனவின்-சொப்பனத்தில் கண்ட-பார்த்த,பொருள்போல,வஸ்துக்களென்ன,யாவும்-சாக்கிரத்தில்காண்பனவனைத்தும்,பொய்-மித்தையே,காலனென்னும்-அந்தகனென்றிசைக்கப்படும்,கண்டகன்-கோரமுளளவன்,ஆவி-ஆன்மாவை,கவர்வதுவே-இழுத்துக்கொண்டேகுதலே,மெய்-சாதம்-ஆதலினால் கதி வைகுந்தத்தை, நல்குஎன-அரங்கநாதனைத்தொழுதுவணம் காதில்கண்டை யணிந்துகொண்டே திரிந்த கண்டாகரன் எனக்கு தாவென்றுகேட்க,கண்டகனை-கண்டாகனனே,இப்பொழுதே இக்கணமே, செல்லென்று-அடைவாயாகவென்றுசொல்லி, அருள்-அளித்த,கார்-படிவத்திலும் கைமாறு கருதாதளிக்கும் நீர்மையிலும் பயோதரமன்ன, அரங்கன், அவனை கடிது-ஒல்லையிலே,கண்-நேத்திரங்களுக்கு தக-பாங்குபெற,கண்டு-தரிசித்தும்,நா-திருவைக்கு,இன்புற-இரதமுண்டாக, வாழ்த்தி-ஸ்துதிசெய்தும், உய்ம்மின்-உஜ்ஜீவியுங்கள்-எ-று.

கடிக்கும் பணிநஞ் சமுதா குந்தீங்குநன் காகும்பாக்
கடிக்கும் பணியலர் தாழ்வார் கல்லாமையுங் கற்றவையாங்
கடிக்கும் பணியற மெல்லாமரங்கர் பைங்கன்னித்துழாய்க்
கடிக்கும் பணியொளிக் குந்நல்லபாதங் கருதினர்க்கே.

இ-ள். அரங்கர் பை-சாமளநிறம்பொருந்திய, கன்னித்துழாம்- மஞ்சுளவனமாலையின், கடிக்கும்-மணத்துக்கும், பணிஒளிக்கும்- நூபுரஜோதிக்கும், நல்ல-நன்கமர்ந்த, பாதம்- திருவடிகளை, கருதினர்க்கு-மனனஞ்செய்தவர்க்கு, கடிக்கும், பணி-உரகத்தினது, நஞ்சு-விடமும், அமுதாகும்-தேவாமிர்தம்ஆம், தீங்குதிவினையும், நன்காகும்-நல்வினையாம், பாக்கடிக்கும்- அவமதிக்கும், பணியலர்-பகைஞரும், தாழ்வார்-பணிவார்கள், கல்லாமையும்-பயிலாதவிஷயங்களும், கற்றவையாம்- பயின்றனபோல்விளங்கும, பணிதாமபுரிந்த, அறம-தருமம, எல்லாமயாவும, கடிக்கும தவறுதலின்றி காக்கும-எ-று. ௪௩

தினகர னார்கலிதீகாற் றொடுங்குஞ் செயலும்விண்மீ
தினகர னார்கொண்ட லேழ்செருக் காமையுஞ்சென்றெதிர்மோ
தினகர னாருயிர் செற்றா ரரங்கர் திகிரிசங்கேந்
தினகர னார்நம் பெருமாளமைந்த திருக்கைகண்டே.

இ-ள். தினகரன்-திவாகரன், ஆர்கலி-அப்பு, தீ-தேயு, காற்று-வாயு இவைகளெல்லாம்ஒடுங்கும் தத்தம்எல்லைஇகவாது அடங்கியிருக்கும், செயலும்-காரணமும், விண்மீதில்-அந்தரமிசை, நகரன்- பொன்னகர்க்கிறைவன் ஆக்கினையுட்பட்ட ஆர்-நிறைந்த, கொண்டலேழ்- சப்தமேகங்களும், செருக்காமையும்-தருக்காததும், யாதுகாரணத்தாலெனின் சென்று எதிர்-நோக்கவந்து, மோதின-எற்றின, கரன் கரன்என்னும்அரக்கனது, ஆர்-அவனுக்குஅருமையான, உயிர்-ஆவியைசெற்றார்-உடலில்நின்றுநீங்ககோபித்தவர்-அரங்கர்-திகிரி-சுதரிசனமும்வாளையும், சங்கு- பாஞ்சசன்னியத்தையும்-ஏந்தின-பிடித்த, கரனார்-அஸ்தத்தையுடையவர், நம்பெருமாள்அமைத்த-நில்லென்றுகுறித்த, திரு சிறப்பும் கை-சாத்தை, கண்டேபார்த்துத்தான்-எ-று. (௪௪)

திருக்கா விரிக்கும் யமுனைக்குங் கங்கைக்குந் தெள்ளமுதாந்
திருக்கா விரிக்குங் கடற்கும் பிரான்றென்னரங்கமென்னத்
திருக்கா விரிக்கு மொழியார்க் குத்திமெழு காவிரண்புய்த்
திருக்கா விரிக்கும் தெவ்வாறவனுங்கள் சென்மத்தையே.

இ-ள். திருசுந்தரம்திகழும்-கடந்தன வனங்களை, விரிக்கும்-(அவைவழியாய்த்தவழ்ந்து) பூக்கிடச்செய்யும், யமுனைக்கும்கங்கைக்கும்-யமுனைநதி கங்காநதியைக்காட்டிலும், தென்-தெளிவுற்ற, அமுது-அமிழ்தம்போன்ற நீரினையுடைய, திருக்காவிரிக்கும்-தென்றிருக்காவேரிக்கும், கடற்குளம்-க்ஷீரசாகரத்துக்கும், பிரான்ஸ்வாமியினது, தென்கவின்பெற்ற, அரங்கம்என்ன-என்றுஞ்சொன்னாலும்-இயம்ப-அன்பு-காதல், உய்த்து இருக்கச்-செலுத்தியிராமல், திருக்குஆவிர்-முடக்குஆவிர்கள், இக்கு-கன்னலனைய மொழியார்க்கு- இனியவசனங்களையுடைய மாதரிடத்து, தீ- தழலுற்ற மெழுகுஆவிர்-மெழுகுபோலவுருகுவீர்கள் ஆகையால் அவன்- அந்தச்சர்வேசுரன், உங்கள்-நமது, செம்மைநை- பவத்தையிரிக்குமது-நீக்குமவண்ணம், எவ்ஆறு-எங்ஙனம், எ-று. ௪௫

சென்மந் தாங்கல கருமஞ்சுழிபிணி சேலினங்கு
சென்மந் தாங்கதிர் பொன்கோள் கண்மாரி திண் கூற்றசனி
சென்மந் தாங்கவற் றுள்விழுவோர்க்கரை சேர்க்கும்வங்கஞ்
சென்மந் தாங்கவின் றோளாரங்கர் திருப்பதமே.

இ-ள். சென்மம்தாங்கம்-சனனமாகிய சாகரத்துள், கருமம்-சுழி- இருவினையாகியசுழலில், பிணிசேல்இனம்-நோயாகியமச்சக்குலங்களினாலும், குசென்-செவ்வாய், மந்தர்-சனி, அம்-சுக்கிர், எழில்பொருந்தியபானு பொன்-வியாழம்முதலாகிய கோள்கள் விகாரங்களாலும், மாரி-மழையினாலும், திண்-வலியுடைய; கூற்று-சண்டனென்னும், அசனி- இடியினாலும், செல்-வேதனைபபட்டுக்கொண்டிருக்கிற, மந்தர் - புத்திக்கூர்மையில்லாத நவரையும், அங்கு- அந்தபவார்ந்தியுள்ளும, அவற்றுள் பிறகூறியவற்றுள்ளும, விழுவோர்இனிமேல்விழுபவரையும், கரைசேர்க்கும்-கரையேற்றும், வங்கம்-நாவாய், செல்-மேகங்கள்தவழும், மந்தரம்-மந்தரகிரிபோல், கவின்-பொலிவுடைய-தோள்ஆர்-வாகுகள்பொருந்திய அரங்கர்-அரங்கநாதர், திருப்பதமே-திருவடியே-எ-று. (௪௬)

பதக்க மலங்க லணிமார்பபொன்னணி படிந்திமையோர்
பதக்க மலங்க ளருசோசங்க பகட்டபிரா
பதக்க மலங்கரித் தார்வோன் சிவனயன் பார்க்கவந்தன்
பதக்க மலங்க ளடிபேன் மலைக்கென் றபாவிப்பதே

இ-ள். பதக்கம்-ஆரங்களையும், அலங்கல்-தாமங்களையும், அணி- புனையும், மார்ா-நிறமுடையாய், அகலமுடையவளைகபொன்னணி - தென்திருக்காவேரியில்-படிந்து-தோய்ந்து, இமையோர்-இமையநாட்டத்துவானவர்

பதக்கம்-பாதங்களையும் மலங்கள்- தோஷங்களையும், அறு-நீக்கும், சீர் அரங்க-சிறப்புற்ற அரங்கநகருடையாய், அயிராபதப்பகட்டு- வெள்ளை யானைத்தின்- கம்- மத்தகத்தை, அலங்கரித்து-சிங்காரஞ்செய்து- ஊர் வோன்-நடாவுகிற ஆயிரங்கண்ணனும்,சிவன்- முக்கண்ணனும அயன் எ ண்கண்ணனும்,பார்க்க-காண,வந்து-மேவி-உன்-நின்,பதக்கமலங்கள்- தாமரைபோலுங்களை, அடியேன்,சிரத்து- சென்னியிலேபாலிப்பதுஎன்று- இருதலைமிகுஞ்ஞான்று-எ-று. ௪௭

பாலனஞ் செய்யமா நாடான் பூணொடு பட்டணிந்து
பாலனஞ் செய்ய கலத்துண்டு மாதர்பல் போகத்தையும
பாலனஞ் செய்ய விருப்பதி லையம்பருகிநந்தன்
பாலனஞ் செய்யவள் கோமா னரங்கம்பையில்கைநன்றே.

இ-ள், பால்-வெண்ணிறந்த,அன்னம் ஓதிமப்பறவைகள்,செய்பணைக ளில்,அமர்-பொருந்தியிருக்கிற,நாடுவண்மைபொருந்தியநிலத்தை,ஆண் டு-புரந்துபூணொடுசகலபூஷணங்களோடு,பட்டு-பட்டுவர்க்கங்களையும அ ணிந்து-தரித்து,பாலன்னம்-க்ஷீரான்னம், செய்ய-நேர்மையுற்ற கலத்து பாத்திரத்துள்,உண்டு-துகர்ந்து-மாதர்பல்போகத்தையும் பெண்முதலா கியஅஷ்டபோகங்களையும்,பாலனஞ்செய்ய-பரிபாலிக்க, இருப்பதில் இருக்கிறதிலும்,ஐயம்-யாசித்ததை,பருகி- அருந்தி,நந்தன்-நந்தகோபனு க்கு,பாலன்பதலை, அம்- அழகிய,செய்யவள்-பூமகள் கோமான்-நாயகனது அரங்கம்- திருவரங்கத்திலே,பயில்கை-ஸகலவாசஞ்செய்தல்,நன்றே-மி க்கதே-எ-று. ௪௮

பையிலத்தி மூளை நரம் புதிரம் பரந்தகுரம்
பையிலத்தி யுள்வினை பாண்டமென்றும்பின்பாவையர்சோற்
பையிலத்தி செய்து நாகெய்து வீருப்பப் பற்றுயிரே
பையிலத்தி மேவித் துயில்கு ராங்கர்பொற் பாதத்தையே.

இ-ள். பயில் ஒன்றோடொன்று பொருந்தியிருக்கும், அத்தி-எலும்பு, மூளை-நரம்பு,ஊன்-தசை, உதிரம்-இரத்தம், பரந்த-பரவிய,குரம்பைசட லத்தை,இலத்தி மலம்,உள்- அகத்திலே, வினை-உண்டாகும், பாண்டம்- பாத்திரம்,என்னுமல்-என்றுநினையாமல்,புன்- இழிவுடைய, பாவையர்-ப ரத்தையாது, சொல்பையில். அத்திசெய்து- (இப்பாவுபோகத்திலே) கொலைசெய்து,நாகுளப்தவிர- அதிகாரத்திலுடைய விலை- உய்ய-பிழைக்க பற்றுயிக்கு-குறியுங்கள்,பயில்-கம்பலை-பொருந்திய,அரசு-க்ஷீராப்தியு

ல்,மேலே-சேர்ந்த,துகில்கள்-அதிதுயில்-அமர்ந்த,அரங்கர்-பொன்பாத
ங்களையே-பொலிவுற்ற,திருவடிகளையே-எ-று. ௬௫

பாதகங் கைக்கு மலங்கும் பல்பேய்ப்பண் டிராவணனுற்
பாதகங் கைக்குமென் றெள்ளக்கொய் தார்படிக் கேற்றதிருப்
பாதகங் கைக்குள விழுமுன்ன மேபங்க யன்விளக்கும்
பாதகங் கைக்குளிர் நீர்விழ்ந் ததீசன் படர்சடைக்கே

இ-ள். பாதகம்-(அடியார்களது) பாவங்களை,கைக்கும்-அலைக்கும்-அ
ரங்கர்,பல்பேய-பல அலகைகள்,பண்டு-முன்னாளில், இராவணன்- இராவ
ணனானது உற்பாத-ஆச்சரியமான, கம்-சிரங்களைக்கைக்குமென்று- கசக்
கும்மென,எள்ள-நிந்திக்க,கொய்தார்-அணிந்தவர்,படிக்கு- உலகுக்காக,ஏ
ற்ற-இரந்த, திருப்பாத-(தொடுத்தனைத்த) திருப்பக்கூடம்,பாதகம் ஜலம்,அதா
வது தானாநீர் கைக்குள-அஸ்தத்திலே,விழுமுன்னமே-வீழ்கிறதற்குமுன்ன
மே,பங்கயன்-அம்புயன்,விளக்கும்-அலம்பும், பாதகங்கை திருவடிக்கண்
பிறந்தமந்தாகினியின், குளிர்-நடபமுள்ள,நீர் உதகமானது-ஈசன்-சங்க
ரனது படர்-பாவியசடைக்கு-குடிலத்திலே,வீழ்ந்தது-விழுந்தது-எ-று.

படநா கத்தத்தர் மீதிருப் பானெம் பானரங்கன்
படநா கந்தங்கம் பறித்தோன் புகழைப் பாவும்பின்க
படநா கத்தங்கக் காணம்பொல் லானசிசு பாலன்முற்பல
படநா கத்தகு வசைக்குந்தந் தான்மெல் பாகதியே.

இ-ள். படம்-ஸஹஸ்ர பணமுடிகளையுடைய நாகத்து-திருவனந்தா
ழ்வானில்,அருள்மீது-விண்ணிசை,இருப்பான்-தங்குமவன்,எம்பான்- எ
மது பரமாத்மப் பொருளானவன்,அரங்கன்,நாகம்-வேழத்தினுடைய,தந்
தம்-கோட்டினைபட-அதுவியபறித்தோன் கல்வினவன்,புகழை அவனு
டைய கல்யாணகுணங்களை,பாவும்பின்-கொண்டாடுங்கள்,கபடன்-வஞ்சக
ன்,ஆகத்துயாக்கையுள், அந்தக்காணம் பொல்லான்-நான்கும் நீங்குறற
வன்,ஆகிய சிசுபாலன்,முன்-பண்டு பல்பட-பகுவிதமாக நடசிதுவைவி
லுக்கத்து-பிறந்திய,அந்தவசைக்கும்-அவவிகழ்ச்சிச்சொற்களுக்கும்,
சொல்-பழமையுற்ற,பாகதி-சிரேஷ்டமானமோட்சத்தை,தந்தான்- ஈந்
தானென்றவாறு. ௬௬

பாவையி லன்னகன் பாஞ்சா லிதின்பா மென்னதிரு
பாவையின் மேகலை யிந்தாரை யங்கண் பணித்திமையோர்
பாவையி னதிப் பொன்னடிக் கிழு வித்தழியும்
பாவையில் மொருள்ளப் போல் பல கோடி கொண்டமே.